

tööt selles ühele meesel: kui tema sellest aejast finni ei hakanud, siis oleks töök segamini läinud. Aga sellega kauas tema töö üht snurt oja omasti kriisifust näust, milles türku-puhastamine mitte ilma olla ei või. Selle juure tuli weel, et Savonarola omas õpetuses tänisest harjunud viisist ühegis tüttis kõrmale ei läinud. Ainult olaline juhatamine pühafirja peale, mida tema enamist peasi mõistis ja pärimine, et Jumala-teenistus waimus ja tões, täniste ärarikutud kombe teenistuse wasta, olema pid, ainult see näitas tema türku-puhastatvat piüdmist. Elukombeid, mitte türku õpetust, tahtis tema paranda. Wast wimastes vältlemistes, kui tema hing juba surma wasta ennast walmistas, tõusis aruhaamine tema sees, et türku õpetus õigeks saamisest oma enese tegude läbi, mitte pühafirja põhju sel ei seis. „Tulgu töök õiged,” lirjutas tema 51. laulu sele-tamiseks wangikojas, „kes maal peal ja taehwas on, meie tahame nende läesi kõrda sinu ees, kas saiwad nemad õnjasaks oma enese wcoruse läbi. Ühest suust ja ühest südamesi annawad nemad wastust tgatahes: mitte meile, Issand, mitte meile, waid sinu nimele anna auu, sinu armu ja tõe pärast! Mitte nende käewars ei ole neid peastrud, sinu parem läsi tegi seda ja sinu käewars ja sinu filmade walgus, mis nende meeles järel

oli. Mitte nende ärateenimise, mitte nende tegude läbi ei ole nemad peastetud, et seegi ennast enesest ei liitleks.”

Mii pea, kui Medici ja Arrabbiati sugukondade sõbradel korda läks Florenzi raeohututesse Savonarola waenlaasi walida. langeb waimustatud munga töö mahä. Paapst oli temale awaliku jutlus-tegemist ära leelanud; esitels kohtis weel sohus tema eest ja palus teda fantsle peale minema. Kui aga paapst needmissega ja sakramentide ära-keelamisega ähwardas ja ühes ka Medici sugukonna sõbralised raeherrad riigi juhatust oma fätte sai-wad, siis ladus rahwa armastus Savonarola wasta usinast ära. Ühe tuleproow tema waimustatud õpilase Fra Domenico ja ühe Franziskuse-munga wachel, mida tema tahtmisist wasta tema waenlased toimetanud, ei saanud kohtute wiwitamise pärast mitte peetud ja rahwas, kes seda töötistatvat näitemängu tundide kaupa ootaund, ajas süüd mohajääitud „prohveti” peale. Ainult oma sõbrade sõeariistade abil peasis Savonarola halwa rahwa wiha eest floostesse tagasi. Järgmisel öösel, enne palmipuude-püha Jüriti 8. pääwäl 1498., tormasimad Arrabbiati sõbrad floostre peale; kohtud astusiwad seffa, aga mitte floostre laitsemiseks, waid rahwa ärritamiseks Savonarola wasta. Savonarola, Fra Dominiko ja weel üle